

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSN Piotr Prusinowski (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania Agencji Ochrony Osób i Mienia "G." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

z udziałem zainteresowanych: J. N. i Syndyka Masy Upadłości K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w O.

o ustalenie płatnika i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 grudnia 2017 r.,

zażalenia Agencji Ochrony Osób i Mienia "G." Spółki z o.o. w O.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 maja 2017 r., sygn. akt III AUa (...),

I oddala zażalenie,

II zasądza od odwołującej się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 240 zł (dwieście czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 18 maja 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną Agencji Ochrony Osób i Mienia „G.” Sp. z o.o. w O.

W rozpoznawanej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wydał decyzję z dnia 20 lipca 2015 r., w której stwierdził, że płatnikiem składek na ubezpieczenie zdrowotne za J. N. z tytułu wykonywania umowy zlecenia od 1 stycznia 2013 r. do 21 lutego 2013 r. i od 15 maja 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. jest Agencja Ochrony Osób i Mienia „G.” Sp. z o.o. w O.. Jednocześnie Zakład stwierdził należną z tego tytułu podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne za poszczególne miesiące. Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2016 r. oddalił odwołanie płatnika składek, a Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 25 stycznia 2017 r. oddalił jego apelację.

Oceniając dopuszczalność skargi kasacyjnej Agencji Ochrony Osób i Mienia „G.” Spółka z o.o. w O., Sąd drugiej instancji odwołał się do art. 398² § 1 k.p.c., który przewiduje, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia jedynie w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego natomiast w pozostałych sprawach z tego zakresu jest niedopuszczalna w sprawach, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Przymierzając wskazany wzorzec normatywny do decyzji organu rentowego, która wyznaczyła przedmiot postępowania, Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że spór toczył się o to kto powinien być płatnikiem składek na ubezpieczenie zdrowotne. Oznacza to, że postępowanie dotyczyło prawa majątkowego, a nie objęcia ubezpieczeniem. W rezultacie, dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona została od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 2017 r. pełnomocnik odwołującego został zobowiązany do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Pismem z dnia 15 maja 2017 r. podał on, że nie jest mu znana wartość przedmiotu zaskarżenia, zaś sprawa o ustalenie płatnika składek nie ma charakteru majątkowego. Dlatego w jego ocenie wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia nie jest wymogiem formalnym skargi kasacyjnej.

Sąd Apelacyjny wskazał na art. 398⁴ § 3 k.p.c. Wynika z niego, że skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również

oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. W konsekwencji, skoro pełnomocnik odwołującego, pomimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia nie wykonał powyższego zobowiązania, to skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Zażalenie wniósł płatnik składek, zaskarżył rozstrzygnięcie w całości, zarzucając mu obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 398² § 1 k.p.c. przez jego błędną interpretację i uznanie, że sprawa o ustalenie płatnika składek jest sprawą o prawa majątkowe, w której możliwość wniesienia skargi kasacyjnej jest uzależniona od wartości przedmiotu sporu. Kierując się zgłoszonym zarzutem domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) celem nadania biegu wniesionej skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W rozpoznawanej sprawie nie było sporne, że zainteresowany J. N. podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu. Skarżący kwestionował natomiast, że nie jest płatnikiem składek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że sprawa o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, o której mowa w art. 398² § 1 zdanie pierwsze k.p.c., to sprawa, w której spór dotyczy istnienia obowiązku podlegania danej osoby fizycznej ubezpieczeniom społecznym z któregośkolwiek tytułu wymienionego w art. 6 ustawy systemowej. W rezultacie, w sprawie, w której adresat decyzji organu rentowego zaprzecza, że jest płatnikiem składek należnych za ubezpieczonego, spór przedmiotowo dotyczy składek na ubezpieczenia społeczne, a nie podlegania ubezpieczeniu. Sprawa ta nie należy zatem do kategorii wymienionej w art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c., a o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2017 r., II UZ 68/16, LEX nr 2209114; z dnia 21 kwietnia 2015 r., II UZ 8/15, OSNP 2017 nr 3, poz. 34; z dnia 15 kwietnia 2015 r., I UK 470/14, LEX nr 1751284). Zarzut naruszenia art. 398² k.p.c. okazał się zatem bezpodstawny.

Z tych względów postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto w myśl reguły z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c.

r.g.